

Do dne a do roka

Jaromír Nohavica

Hmi C#7 F#m

1.

Hmi C#7

Byla hluboká noc

F#m

Venku cizí pes vil

Hmi C#7

A ja u okna stál

F#m

A pil

Hmi C#7

2. Zřel jsem jen jeho stín

F#m

Měl rozplizlý tvar

Hmi C#7

A vypadal jak

F#m

Lomi kar

Hmi C#7

R: Do dne a do roka, za zvuku baroka, se

F#m

rodí rokoko

Hmi C#7

Do noci hledíme, a vlastně nevíme,

F#m

zda je to opravdu anebo jenom tak, naoko

Hmi C#7

Do dne a do roka, za zvuku rokoka, se rodí

F#m

secese

Hmi C#7

Do noci hledíme, všichni tam musíme, ale

F#m

nechce se

3. Chtěl jsem okřiknout jej,
myslím psa v oné tmě,
ale neměl jsem slov, jimiž to lze.
Vzal jsem do ruky kolt,
jenž v mé komodě byl
a na černý stín jsem namířil.

4. Ruka chvěla se mi,
neboť z krbu šel mráz,
pak se na vteřinu zastavil čas.
Tmě se zježila srst,
já ucítil strach,
kdo má na spoušti prst je vrah.

R: 5. Výstřel protřhl tmou,

jako rybářům síť,
jako sudičce řeč a niť.
Té noci špatně jsem spal
v záři voskových svic,
ráno tam, co byl plot, nebylo nic.

R: